

Om att ta makten över sitt liv

Sommartid och sommarsjö, segelbåt och äppelpaj, lammungar, kaniner, syrenbersåer och varma lägenhetsbalkonger, lite tvätt utomhus som luktar vind och juniluft och så grill-os och campingkök och spindlar på båtens botten. Och en klonad glasslista, nio sorters glass som vardera innehåller cirka sex deciliter chokladsås och niohundra gram mörk choklad, allt ska hamna i baksätet på bilen eller på någons ljusblommiga klänning så småningom.

Nu är det semestertider.

I de små nyanseernas och tvättvindornas land ska man nu uttala meningar som: "Jaha, nu sticker jag och gumman, nu ska vi göra Skåne osäkert" eller kanske med lite överlägsen rebellisk semesterröst säga till kollegorna som blir kvar: "Nu går jag, tillbaka i augusti."

I elva månader har man dag efter dag gått till arbetet. Det har skottats snö runt tjuriga bilar, det har slirats med sparkar och cyklar på packad snö och regnvåta vägar, det har väntats på bussar, tåg, spårvagnar och tunnelbanor och färjor. Och man jobbar och kommer hem sent och äter nåt och ser en stund på TV och sover, och så upp igen.

Och så en enda månad att längta till, en månad att förverkliga drömmar och odla dill och vänskapsrelationer och hinna med familj och kultur och uppdämd kreativitet- och verksamhetslust på. Och bad och spindlar och äppelpaj.

Sedan är månaden slut och snart är snön här och e-post och stämpelklocka och brusande styrsystem och hörselskydd och försenat är pendeltåget. Och på bilen är kanske förgasaren slut

och pengarna med och sen är det vintertid igen. Det är inte så väldigt konstigt att folk får ryggbesvär och magont och känner sig utbrända vid trettio års ålder. Man undrar om den korta moroten semester verkligen kan räcka.

Vore det inte möjligt att efter sjuttionio år av åtta timmars arbetsdag bygga om i samhällsstrukturen och underlätta för folk så att det blev möjligt att leva lite de övriga elva månaderna också?

Medlen tör redan finnas. Ville man skulle man kunna göra verklighet av de uppblåsta löftena runt Internet och på köpet kunna revolutionera och rädda landsbygden. Många skulle kunna jobba hemma, jobba och bo i Dvärsätt eller Forshyttan eller Rödbo och företagen skulle kunna ligga var som helst.

Arbetsiderna skulle kunna bli betydligt bli friare och kortare och flexibla och barnen skulle kunna vara hemma mer och transporter och biltrafik skulle minska, vilket i sig är en samhällslig vinst. Man kanske kan jobba mindre rentav och konsumera lite mindre, strunta i att byta bil och strunta i tvåveckorschartern om resten av året blev lite mer charter och lite mindre tristess.

Det handlar om att ta makt över sitt liv och över sin tid och sitt arbete.

Är juli månad verkligen värd 220 trötta morgnar och 220 kvällar med snabbmat framför TV:n?

Nu är det semester i landet där folk bor i röda stugor bara på sommaren. •